

Uit elkaar.

Marathon is een grote rode kater. Zijn heerlijke luie leventje lang woont hij al bij meneer en mevrouw Andersom en hun dochtertje Rosa. Hij was erbij toen mevrouw Andersom ging trouwen en ook toen Rosa werd geboren vlak daarna. En nu is Rosa alweer bijna acht jaar.

Rosa is een enig kind. En behalve dat ze enig en dus heel erg leuk en lief is, is ze ook een enigst kind. Meneer Andersom vindt één kind namelijk al druk genoeg voor mevrouw Andersom en daarom heeft Rosa dan ook geen broertjes of zusjes, zegt hij.

Maar Marathon denkt er het zijne van. Hij denkt dat meneer Andersom het zelf veel te druk vindt en daarom ook altijd zo laat thuis is. Marathon heeft hen daar vaak genoeg ruzie over horen maken. En als meneer en mevrouw Andersom dan met boze stemmen door elkaar heen praten gaat hij altijd naar boven en kruipt bij Rosa op de kamer. Vaak slaapt Rosa dan al, maar dat maakt hem niets uit. Rosa houdt van Marathon en Marathon houdt van haar.

Het liefst sliep hij ook bij haar in bed, maar dat mag niet van meneer Andersom. Hij vindt dat vies. Marathon mag zelfs niet in het poppenbedje slapen. En als hij dat dan stiekem toch doet, jaagt meneer Andersom hem er met een "Kshtttt...weg jij, dikzak!" uit. Echt flauw, vindt Marathon, want hij is helemaal niet dik, hij heeft gewoon veel haar. Daarbij is hij nou eenmaal niet zo sportief en van nature een beetje bang. Dat wil zeggen dat hij makkelijk van gewone dingen schrikt, zelfs muizen vindt hij eng. Je begrijpt wel dat hij daarom liever binnen zit. Kijk, daar op de bank. Daar ligt hij altijd als het mooi weer is, en ook als het geen mooi weer is. Het is zijn plekje, zijn bank. Totdat meneer Andersom hem er dan altijd met zijn krant en een "Kshtttt .. weg jij, dikzak!" afjaagt.

Maar nu is er iets vreemds aan de hand. Marathon ligt namelijk al de hele dag op de bank en is er nog steeds niet afgejaagd. Geen "Kshtttt .. weg jij, dikzak!" Geen boze meneer Andersom, terwijl hij toch al thuis is. Hij heeft zelfs de middag vrij genomen en mevrouw Andersom is er ook al. Alleen Rosa is er nog niet want die zit nog op school. Mevrouw Andersom moet steeds een beetje huilen en dat is raar. Er zou toch niks met Rosa zijn, denkt Marathon. Maar dan komt meneer Andersom de trap af en zegt dat hij Rosa gaat halen. De school heeft hij gisteren al 'het nieuws' verteld en daarom mag Rosa vandaag ook wat eerder weg. Meneer en mevrouw Andersom willen namelijk gaan scheiden. En nu moeten ze het Rosa vertellen en dat vinden ze allebei best moeilijk. "Wil jij haar anders liever zelf halen?", vraagt meneer Andersom voordat hij de deur uitgaat.

"Nee," zegt mevrouw Andersom, "doe jij maar, dat is beter." En dan moeten ze allebei een beetje lachen, want voor het eerst in lange tijd zijn ze het samen ergens over eens.

Ze hebben namelijk steeds zoveel ruzie dat het beter is als ze uit elkaar gaan. En dat is dan ook wat ze Rosa die middag vertellen als ze met grote ogen tegenover hen zit.

Rosa moet erg huilen als ze het hoort en haar vader en moeder ook. Zelfs Marathon pinkt een traantje weg en dat is opmerkelijk voor een kat. Uiteindelijk besluiten meneer en mevrouw Andersom om de rest van de middag iets gezelligs met Rosa te gaan doen, en gaan ze met z'n allen naar de dierentuin.

Als iedereen de deur uit is, blijft Marathon alleen achter. 'Uit elkaar?' denkt hij. Hoe kunnen mensen nou 'uit elkaar'? 'Uit elkaar' als een puzzel of een lego poppetje, of 'uit elkaar' als in duizend stukjes op de grond? Dat is best wel heel erg uit elkaar!!

Dan gaat Marathon maar in het poppenbedje liggen. Lekker onder een dekentje. Maar toch is dat lang zo leuk niet zonder meneer Andersom die hem er met een: "Kshtttt .. weg jij, dikzak!" uit kan jagen.